

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή
 κ. Δ. Κανδήλης, Ε. Τούλ, Γ. Κούμουλός, Μ. Βαρνάβας, Μ. Περτέση, Χρ. Μαρκόπουλος, Α. Κοντορράβδης

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΑΡΤΙΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1924

Ἡ Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰσόδου τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὸ 21ον ἔτος τῆς σταδιοδρομίας του, εὐχαρίστως δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον παλαιοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τῆς, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀνωνυμίαν. Ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τοιαύτης φύσεως ἄρθρα ἀσχολούμενα μὲ τὰς πολὺ παλαιότερας ὀργανωτικὰς προσπάθειας τοῦ κλάδου ἔχουν ἐκτός τοῦ ἱστορικοῦ τῶν ἐνδιαφέροντος καὶ διδακτικὸν σκοπὸν. Διότι καθιστοῦν εὐρύτερον γνωστούς τοὺς παλαιούς σκληροὺς ἀγῶνας, οἱ ὅποιοι δυστυχῶς πολὺ ὀλίγα ἀπέδωσαν μέχρι τοῦδε καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ὅπως συνεχισθοῦν μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἀποφασιστικότητά. Ὁ παρῶν ἱστορικός σταθμὸς τῆς Ε.Ε.Χ. ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ 1956, μὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν 32 χρόνων ζωῆς τῶν ἰδικῶν τῆς καὶ τῶν 20 τοῦ περιοδικοῦ, δικαιολογεῖ ὅπως στρέψωμεν πρὸς στιγμὴν τὸ βλέμμα, μὲ σεβασμὸν καὶ ἀναγνώρισιν, πρὸς τὸ παρελθόν. Εἶναι καιρὸς νὰ τιμησωμεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι πρῶτοι ἤνοιξαν τὸν δρόμον τὸν ὅποιον ἡμεῖς σήμερον ἀκολουθοῦμεν.

Ἡ Δ.Ε. τῶν Χ.Χ.

Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν ἰδρύθηκε τὸ 1924 καὶ ἔκτοτε ἀντιπροσωπεύει ἐπιστημονικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ τοὺς χημικοὺς τῆς Ἑλλάδος. Ἄν ὑπάρχῃ ὁμῶς ὡς πραγματικότητα ἀπὸ τὸ χρόνο αὐτό, ὡς ἰδέα εἶναι πολὺ παλαιότερη. Καλλιέργηθηκε ἀπὸ ἐκεῖνον, πού πρῶτοι ἐσκέφθησαν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν χημεία, ὡς ἰδιαίτερη ἐπιστήμη, ἀπὸ τὸν καιρὸ πού εὐρίσκοντο ἐκώμη εἰς τὰ φοιτητικὰ θρανία τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Μέχρι τὸ 1918 δὲν εἶχαμε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἰδιαίτερη Σχολὴ Χημείας. Ἐκεῖνοι πού ἔκαναν τὸν χημικόν, εἴτε εἰς τὴν βιομηχανία, εἴτε ὡς ἀναλυτικοὶ εἰς τὰ ἐργαστήρια, προήρχοντο κυρίως ἀπὸ τὴν Φυσικομαθηματικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶχαν τὸ λεγόμενον μικτὸ δίπλωμα τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, πού περιελάμβανε, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ φυσικὰ καὶ φυσιογνωστικὰ μαθήματα, καὶ ὅλα τὰ βασικὰ τῆς Χημείας. Ἡ μόρφωσις εἰς τὰ τελευταῖα αὐτά, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀειμνήστου Ἀ. Χρηστομάνου, ἦτο πλήρης καὶ ἡ ἐργαστηριακὴ ἀσκήσις τέτοιος ἐκτάσεως, ὥστε οἱ ἀπόφοιτοι νὰ ἔχουν τέλεια τὴν κατάρτιση χημικοῦ. Ἔτσι πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀφιέρωνον τὸ ἐπάγγελματικὰ εἰς τὴν χημεία καὶ ἐλέγοντο χημικοί. Ἐπίσης πολλοὶ διπλωματοῦχοι ξένων χημικῶν σχολῶν, συνήθως γερμανικῶν, ὅπως καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας Ρουσσσοπούλου, ἀποτελοῦσαν τοὺς

χημικοὺς τοῦ τόπου. Ἡ τελευταία αὐτὴ σχολή, ἡ ὅποια διαλύθηκε τὸ 1920, ἦτο ἰδιωτικὴ καὶ εἶχε σκοπὸ τῆς τὴν ἐκπαίδευσιν στελεχῶν πού προωρίζοντο ἀποκλειστικὰ διὰ τὴν ἐγχώριον Βιομηχανία.

Ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. Καθηγητὴς κ. Γ. Ματθαίουπουλος κατὰ σχεδιαγράφημα ἐνὸς μαθητοῦ τοῦ τοῦ 1929.

Ἀνώτατες Χημικὲς Σχολὲς ἀπέκτησε ἡ Ἑλλάς μόνον κατὰ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1918. Ἰδρύθηκαν σχεδὸν συγχρόνως, ἡ μία εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὡς Χημικὸ Τμήμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον ὡς Σχολὴ Χημικῶν - Μηχανικῶν. Ἀπὸ τὸ ἔτος αὐτὸ ἐπομένως ἀρχίζει ἡ σπουδὴ τῆς Χημείας εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ξεχωριστῆς ἐπιστήμης, τότε δηλαδὴ προσέρχονται οἱ πρῶτοι νέοι πού ἔχουν τάξει ἐπαγγελματικὸν καὶ ἐπιστημονικόν τοὺς σκοποὺς αὐτὸν τὸν κλάδου.

Ἐπὶ τὴν βέβαια, ὅπως εἴπαμε, καὶ προγενέστερα χημικοὶ πού παρεῖχαν τὰς γνώσεις τους, πρὸ παντὸς εἰς τὴν βιομηχανία, τὸ ἐπάγγελμα ὁμῶς δὲν ἦτο ἀκόμα μορφοποιημένο. Δὲν εἶχαν καμμιά νομικὴ διάκριση καὶ ἐπαγγελματικὴ κατοχύρωση οὔτε πρὸ παντὸς ἐκπρόσωπιση. Διότι οἱ ἐπαγγελματίαι αὐτοὶ χημικοὶ δὲν εἶχαν συγγένεια προελεύσεως, πρᾶγμα πού τοὺς ἐμπόδιζε ν' ἀναπτύξουν μετὰ ξὺ τῶν πνεύμα συνδικαλιστικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς συνεργασίας. Καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο δὲν εἶχε ἐμφανισθῆ ἀκόμα κανένας σὺλλογος χημικῶν. Τὸ 1918, εἶναι ἔτος μὲ μεγάλες προοπτικὲς διὰ τὴν

Ἑλλάδα. Ὁ πρῶτος μεγάλος πόλεμος εὐρίσκειται εἰς τὸ τέλος του καὶ ἡ σημαντικὴ ἐδαφικὴ τῆς ἐπέκταση θεωρεῖται βεβαία. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας καὶ γενικώτερα ἡ καλύτερη ἐκμετάλλευση τοῦ πλοῦτου τῆς χώρας προοιωνίζει διὰ τοὺς νέους χημικούς ἀπειριόριστο πεδίο δράσεως. Ὁ πόλεμος ἔχει ἀποδείξει εἰς ὅλο τὸν κόσμον, πόσο τεράστιες δυνατότητες παρουσιάζει ἡ ἐπιστῆμη αὐτή.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν μεγάλων δραματισμῶν, οἱ νέοι ἀφιερώνονται εἰς τὴν σπουδὴ τῆς ἐπιστήμης τῶν καὶ μὲ ἱερὴν ἀφοσίωση προσπαθοῦν μὲ τὴν ἐντατικὴν ἐργασία καὶ μελέτη νὰ ὑπερπηθῶσιν τὰ ἐμπόδια ποῦ τοὺς παρουσιάζονται ἀπὸ τὸν ἀνεπαρκῆ τεχνικὸ ἐξοπλισμὸ τῶν Σχολῶν. Τὰ φοιτητικὰ χρόνια περνοῦν μέσα σὲ ψυχολογικὰς μεταπτώσεις, διότι τὰ ὀλίγα εἰρηνικὰ ἐκεῖνα χρόνια τὰ διαδέχεται ἕνας νέος σκληρὸς πόλεμος, ὁ μικρασιατικὸς, καὶ εἰς τὸν ὀρίζονται τῆς Ἑλλάδος σωρεύονται πάλι πολλὰ μελανὸν ἀνάμνηση.

Ἔτσι οἱ νέοι φοιτηταί, ἀπὸ τὰ φοιτητικὰ θρανία ἀκόμη, παράλληλα μὲ τὴ μελέτη τῆς θεωρίας καὶ τὸ ἐργαστήριον, ἀρχίζουν νὰ σκέπτονται ἐπάνω εἰς τὶς ἐπαγγελματικὰς δυνατότητες τῆς ἐπιστήμης τῶν. Ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἕνας καινούργιος καὶ κάπως ἀγνωστὸς κλάδος διὰ τοὺς πολλοὺς, ὅπως ἡ Χημεία, ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν τοῦ ἐπικράτηση πολλὰς δυσκολίας. Καὶ ὅτι διὰ νὰ μωρῶσιν νὰ ἐδραιωθῆ καὶ νὰ προχωρήσῃ εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συνεργασία ὄλων ἐκείνων ποῦ τὸν ἀποτελοῦν, κάτω ἀπὸ μιὰ ἐνιαία συνδικαλιστικὴ ὄργάνωση ποῦ θὰ κινηθῆ μέσα εἰς τὸ φυσικὸ ἐπιστημονικὸ πλαίσιο.

Κατὰ τὰ τελευταῖα λοιπὸν φοιτητικὰ χρόνια τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν φοιτητῶν τῆς χημείας, ἐκείνων ποῦ ἐνεγράφησαν τὸ 1918, ἔχει ἤδη σχηματισθῆ ὁ πρῶτος πυρὴν ἑνὸς εἴδους χημικοῦ συλλόγου ὑπὸ τὴν μορφή μιᾶς φιλικῆς παρέας. Τὰ μέλη τῆς συνεργάζονται στενὰ σὲ κάθε ἐκδήλωση. Τὴν ἀποτελοῦν τὰ ἴδια πρόσωπα ποῦ ἀργότερα θὰ παρουσιάσουν ὀργανωμένη τὴν Ε.Ε.Χ. Ἔχουν καλλιιεργήσει τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας καὶ παρ' ὅλο ποῦ δὲν ἔχουν κανένα καταστατικὸ, δὲν ἔχουν βιβλία καὶ σφραγίδα, δὲν ἔχουν ἐπίσημη ἀναγνώριση καὶ φυσικὰ καμμιὰ στέγη, χάρις εἰς τὴν μεταξὺ τους ἀγάπη καὶ τὸν ἄδολο ἐνθουσιασμὸ, ὑπάρχουν ὡς ἕνας πραγματικὸς «σύνδεσμος» φίλων. Δὲν τοὺς λείπει οὔτε τὸ Προεδρεῖο, ἀφοῦ ὡς συνδετικὸ κρῖκο ἔχουν ἀναγνωρίσει μεταξὺ τῶν καὶ μιὰ τριμελῆ Ἐπιτροπὴ. Εἶναι ἡ Δ/νις Ζωὴ Π. Μελά (ἀργότερα κυρία Γ. Ἰωαννίδη), ποῦ ἀπὸ οἰκογενειακὴ φαίνεται παράδοση δίνει περιεχόμενον καὶ ἐνδιαφέρον εἰς τὰς συζητήσεις τῶν. Εἶναι ὁ κ. Ἰω. Κανδῆλης ποῦ ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ ἐνθουσιάζῃ καὶ νὰ συγκεντρῶνῃ τοὺς φίλους, εἶναι ὁ κ. Διον. Καραθανάσης, ποῦ ἔχει τὸ χάρισμα τοῦ λόγου καὶ τῆς πέννας καὶ κραταίει εἰς τὰ χέρια του τὴ γραμματεία καὶ τὸ ἀρχεῖο τῆς παρέας.

Ἀλλὰ τὰ εἰδυλλιακὰ χρόνια μὲ τὴ μελέτη, τοὺς ἐνθουσιώδεις λόγους καὶ τὰ μεγάλα σχέδια τελειώ-

νουν τὸ 1922 κατὰ τὸν τραγικώτερον τρόπο. Διότι οἱ πρῶτοι αὐτοὶ χημικοὶ εἰσέρχονται εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸ ἀγῶνα σὲ μιὰ περίοδο ἐξαιρετικὰ τραγικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἐπομένη τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ὅταν τὰ πάντα ἔχουν γίνῃ ἐρείπια καὶ τὰ σχέδια τῆς μεγάλης βιομηχανίας ἀποτελοῦν οὐρανόθεν ὄνειρον.

Τὸ προσφυγικὸ πρόβλημα καὶ ἡ ἀναστάτωση ποῦ προεκάλεσε εἰς τὴν οἰκονομία τῆς χώρας δημιουργεῖ, ὅπως εἶναι φυσικὸ, κατάστασιν καθελικῆς ἀνεργίας διὰ τοὺς χημικούς. Κανεὶς δὲν εὐρίσκει θέση καὶ αἱ σχολαὶ παράγουν τώρα ἀποκλειστικὰ ἀνέργους, οἱ ὅποιοι ἀντιμετωπίζουν ὄχι μόνον τὴν ἀδιαφορία τοῦ Κράτους ἀλλὰ καὶ τὴν δυσπιστία καὶ τὴν ἀντίδρασιν τῶν παλαιότερων συναδέλφων τῶν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἐγκατεστημένοι σὲ ὄλες τὶς διαθέσιμες θέσεις. Οἱ νέοι χημικοὶ εὐρίσκονται σὲ ἀπόγνωσιν.

Τὸ 1923, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν χημικῶν ἀξάνει διαρκῶς ἀπὸ ἐκείνων ποῦ ἐπιτυγχάνουν εἰς τὶς πτυχιακὰς ἐξετάσεις, περνάει μὲ αὐτὴ τὴν καταθλιπτικὴν κατάστασιν. Ἡ παλαιὰ φιλικὴ φοιτητικὴ παρέα εὐρίσκεται πάντα εἰς τὴν πρωτοπορία, ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ ὄλους αὐτοὺς καὶ μεγαλώνει τὸν κύκλον τῆς. Τὰ ἀρχικὰ μέλη τῆς παίρνουν αἰγὰ — σιγὰ τὸ διπλωμα, ἄλλοι εἰς τὸ τέλος τοῦ 1922 καὶ ἄλλοι κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ 1923. Πολλοὶ οἰκονομοῦνται, μὲ μύριες δυσκολίας, σὲ θέσεις ἀνάγκης, ἐνῶ ἄλλοι πικνῶνουν τὶς τάξεις τῶν ἀνέργων. Ἡ Δ/νις Ζωὴ Μελά προσλαμβάνεται — πρώτη γυναίκα χημικὸς ποῦ ἐργάσθηκε σὲ βιομηχανία — εἰς τὰ Χρωματογραφία Οἰκονομίδη, ὁ κ. Ι. Κανδῆλης ὑπηρετεῖ ὡς βοηθὸς τοῦ Γεωλογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ κ. Ν. Καρνῆς ὡς δεῦτερος χημικὸς εἰς τὸ Ἐλαιουργεῖο καὶ Σαπωνοποιεῖο «Ἀλεπουδέλη» καὶ ὁ κ. Δ. Καραθανάσης παραμένει ἀνεργός. Πολλοὶ παραμένουν ἐπίσης ἀνεργοὶ ἢ ἀσχολοῦνται σὲ διάφορες ἀσήμαντες θέσεις.

Καὶ τελειώνει τὸ 1923 μ' αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τῆς διασπορᾶς. Ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προβλήματος, μὲ τὴν σκληρότητα μὲ τὴν ὁποία ἐμφανίζεται, ἀπασχολεῖ τώρα τὴν σκέψιν ὄλων καὶ ἔχει διαδεχθῆ τὴν παλαιὰ φοιτητικὴ ἀμεριμνησία.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1924. Εἰς τὰς 7 Μαρτίου ἡ Δ/νις Μελά ἐπισκέπτεται τὸν κ. Κανδῆλη εἰς τὸ μικροσκοπικὸν τοῦ γραφεῖο, μέσα στὸ Γεωλογικὸ Ἐργαστήριον — εἶναι ὁ φιλόξενος χώρος ποῦ ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὕστερα, ἐστέγασε, ἂν καὶ κάπως ξένος κατὰ τὴν εἰδικότητα, τὶς συνδικαλιστικὰς προσπάθειες τῶν χημικῶν — γιὰ νὰ τοῦ γνωρίσῃ τὴν ὁμαδικὴν παραίτηση τῶν χημικῶν τῶν Χρωματογραφείων.

Ἡ παραίτηση αὐτή, πρώτη συλλογικὴ ἐπαγγελματικὴ ἐκδήλωση, εἶχε ἀφορμὴ μισθολογικὰ ζητήματα. Τὸ αἰώνιον πρόβλημα ποῦ ταλαιπωρεῖ ἀνεκάθεν τὸν κλάδο. Ὁ κ. Κανδῆλης παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὴ σχετικὴ συζήτηση, ἐπανέρχεται εἰς τὴν προσφιλῆ του

Μερικοὶ ἀπὸ τὴν φοιτητικὴν ὁμάδα ἡ ὁποία ἀργότερα ὑπῆρξε ὁ πυρὴν τῶν ἱδρυτῶν τῆς Ε.Ε.Χ. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, καθήμενοι: Δ/νις Ζωὴ Π. Μελά (ἀργότερα κυρία Γ. Ἰωαννίδη) καὶ οἱ κ.κ. Ν. Καρνῆς, Ἄγγ. Δημητρίου, Διον. Καραθανάσης καὶ Σάββας Ἀναγνωστόπουλος († 1928). Ὄρθοι: οἱ κ.κ. Ἰω. Κανδῆλης καὶ Χρυσ. Μαλαγαρδῆς. Φωτογραφία τοῦ Μαΐου 1922.

...οι
...α-
...διά
...τα-
...τά
...ένο

...του
...ει,
...ας
...αί
...οι
...ου
...ση
...ρί-
...νοι
...εις
...κοί
...ω-

...δι-
...ρι-
...ά-
...εί-
...υν
...ά-
...τη
...ά-
...κή
...ρί-
...την
...σέ
...ύς
...κύ-
...μέ-
...—
...οι
...αι
...ια
...ο-
...υ-
...κ-
...ώ-
...ά-
...ωή
...—
...ός
...α-
...ώς
...τη-
...χι-
...Δ.
...υν
...εις

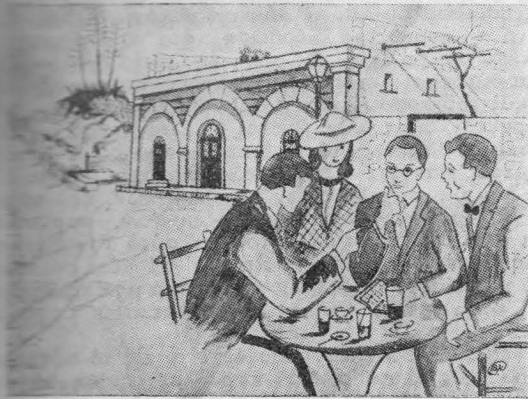
...ης
...ση
...τα
...ψη
...οι-

...ή
...α-
...ό-
...ήν
...ση-
...ση

...α-
...τα.
...δν
...τή
...ου

...ια. Προτείνει να αρχίσω ή κίνηση διά την ίδρυση
...αλλόγου με άφορμή τὰ γεγονότα τών Χρωματουρ-
...αίων και πυρήνα τούς χημικούς της φιλικής ομάδας
...αυτο κανονί με τούς παραιτηθέντας. Η Δ'νις Μελά υλο-
...ποιεί την πρόταση και οι δύο τους άποφασίζουν ν'
...καρτίσουν άμέσως την σχετική κίνηση.

...Τότερα από πολλές προσπάθειες και συγεννούσεις
...η Δ'νις Μελά κατορθώνει να μαζέψη εις τό σπίτι της,

Εις τό καφενείο της Δεξαμενης, ή τακτική θέση
...που μαζευότανε τὰ άπογεύματα ή ομάδα τών νέων
...κατά τό καλοκαίρι του 1924.

...τό βράδυ της 31 Μαρτίου 1924, την πρώτη ομάδα χη-
...μικών. Απαρτίζεται από τόν παλαιό φοιτητικό κύκλο,
...με επί κεφαλής εκείνην και δυο ακόμη από τούς χη-
...μικούς τών Χρωματουργείων. Παρευρέθησαν οι κ. κ.
...Α. Δημητρίου, Ι. Κανδήλης, Δ. Καραθανάσης, Ν. Καρ-
...νή, Ι. Καρακάλος, Δ. Κόππας, Χ. Μαλαγαρδής, Λ.
...Πίντος, και Χ. Φασσέας. Η ήμέρα αυτή πρέπει ιστο-
...ρικά να θεωρηται ως ή ιδρυτική της 'Ενώσεώς μας.

...Γύρω από τό μεγάλο τραπέζι της τραπεζαρίας του
...αρχοντικού της οικογενείας Παύλου Μελά, κοντά στο
...Ζάππειο, επί της οδού 'Αστερίου 17 (σήμερα άρ. 13)
...διαξάγεται μιὰ θορυβώδης και παρατεταμένη συζή-
...τηση σχετικά με την μορφή και τούς σκοπούς του
...όπου ίδρυση συλλόγου. Ο κ. Κανδήλης, ό οποίος έχει
...πικρά πείρα από την πρόσφατη ακόμη φοιτητική έπο-
...χή, με τις θορυβώδεις και άνευ άποτελέσματος συζη-
...τήσεις, έφρόντισε να έλθη προετοιμασμένος. Έγραψε
...και έφερε ένα ιδρυτικό μανιφέστο διά ν' άποτελέσει
...αυτό τη βάση της συζητήσεως και τούς τό παρου-
...σίασε. Είναι ένα βιαστικό υπόμνημα, με ήμερομηνία
...30.3.24, τό όποιον εύτυχώς σώζεται. Από τās γραμ-
...μάς του βλέπει κανείς με λύπη του, ότι τὰ βασικά
...αίτήματα του κλάδου από τό 1924 μέχρι τό 1956 δέν
...έχουν αξιόλογα προχωρήσει.

...Τό υπόμνημα αρχίζει: «Σκοπός του Συνδέσμου είναι
...ή διά κοινής συνεργασίας έξυπηρέτησις τών επαγγελ-
...ματικών συμφερόντων τών χημικών, τόσοσ από οικο-
...νομικής άπόψεως, όσοσ και από έπιστημονικής». Και
...έτσι συμφωνούν πως ό νέος σύλλογος πρέπει να είναι
...κυρίως επαγγελματικός, με μόνη πρόσ στιγμην διαφω-
...νία ενός, του κ. Α. Πίντου, ή όποια όμως τελικά άπο-
...σύρεται και αυτή. Τό μανιφέστο γίνεται, λοιπόν, εις
...όλα του τὰ σημεία, και από όλους, δεκτό και ή όμή-
...γωση προχωρεί εις την σύνταξη του καταστατικού.
...Αυτό άντιτίθεται εις την Δ/δα Ζ. Μελά και τούς κ. κ.
...Ι. Κανδήλην και Χ. Φασσέαν. Τόν τελευταίο τόν άντι-
...καθιστά σύντομα ό κ. Ν. Καρνή.

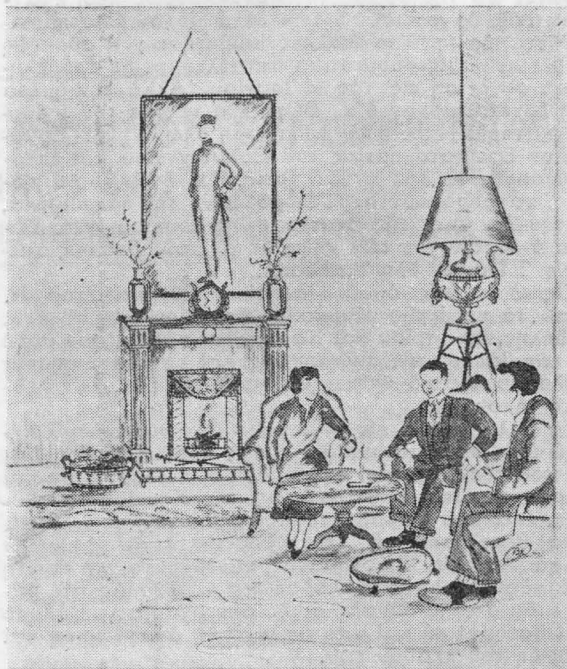
...Τό σπίτι της Δ/δος Μελά, πάντοτε φιλόξενο, στε-
...γάζει την Έπιτροπή αυτή, ή όποια συνεδριάζει τακτι-
...κώτατα τὰ έπόμενα πρωίνα. Τό Καταστατικό έτοιμά-
...ζεται γρήγορα και τό βράδυ της 21ης 'Απριλίου κα-
...λούνται πάλιν όλοι διά την έγκρισή του. Τό χειρόγρα-

φο του πρώτου αυτού καταστατικού, τό όποιον ένε-
...κριθή όπως είχε, σώζεται επίσης.

...Στη σύσκεψη αυτή καθορίζεται κατόπιν ή όδός που
...θα ακολουθήσουν διά την έπίσημο εμφάνιση του συλ-
...λόγου. Διά να έπιτύχη ό σκοπός, όλοι σχεδόν συμφω-
...νούν ότι επί κεφαλής δέν πρέπει να φανούν οι νέοι,
...άλλα οι πρεσβύτεροι χημικοί, που είναι σε μεγαλύτερο
...κύκλο γνώστοι. Και δι' αυτού του τρόπου να προχω-
...ρήση τό σωματείο προς την έπίσημο αναγνώριση. Έπί
...του σημείου τούτου υπάρχουν και οι διαφωνούντες.
...Είναι ή Δ'νις Μελά και ό κ. Καρνή, οι όποιοι υπο-
...στηρίζουν ότι ό σύλλογος πρέπει να εμφανισθή από
...τούς πραγματικούς έμπνευστάς και ιδρυτάς του, χωρίς
...άνάμιξη τών μεγάλων.

...Μια άχάριστη εργασία αρχίζει τώρα διά την όμά-
...δα. Πρέπει εκπρόσωποι της να έπισκεφθούν όλους, να
...όμιλήσουν, να παρακινήσουν, να ένθουσιάσουν. Και
...διά νέους και άγνώστους στο μεγαλύτερο κύκλο άν-
...θρώπων, που άπευθύνονται σε παλαιότερους και επαγ-
...γελματικά έδραιωμένους, ή προσπάθεια αυτή ούτε
...εύκολη είναι ούτε εύχάριστη. Τόν πυρήνα αυτών τών
...έπιτροπών που καθαρτίζονται τόν άποτελούν κυρίως
...οί πλέον κοινωνικοί και όμιλητικοί. Είναι οι κ. κ. Κα-
...ραθανάσης, Μαλαγαρδής και Δημητρίου.

...Ο πρώτος τόν όποιον έπεσκέφθησαν ήτο ό καθη-
...γητής του Πολυτεχνείου κ. Κ. Βέης, ό όποιος, πρά-
...γμα που δέν τό έπερίμεναν, άπεδείχθη ένθουσιώδης
...ύποστηρικτής της ιδέας του σωματείου και νέος εις
...τās σκέψεις και τās προθέσεις όσων και εκείνοι. Αυτό
...τούς ένεθάρρυνε και άρχισαν συστηματικώτερα να
...περιέρχονται και να κρούουν τās θύρας: Κύριοι! Ζη-

Εις τό σπίτι της Δ/δος Μελά, εκεί που έγιναν αι
...πρώται συγκεντρώσεις διά την ίδρυση της Ε.Ε.Χ.
...('Ανοιξη 1924).

...τοίμεν την ήθικήν σας ένίσχυσιν· ό κλάδος πρέπει να
...όργανωθή επαγγελματικά. Τόν ένα μετά τόν άλλον
...έπεσκέφθησαν τούς έξής:

...Τούς καθηγητάς του Πανεπιστημίου κ. κ. Κ. Ζέγ-
...γελην, Γ. Ματθαίουπουλον, και Δ. Χόνδρον. Τούς κα-
...θηγητάς του Πολυτεχνείου κ. Στ. Χόρς και άείμνη-
...στον Τ. Κομνηνόν, τούς Έπιμελητάς τών δύο σχολών
...κ. κ. Δ. Δάλλμαν, Γ. Κυριακόπουλον, Δ. Πολυμερόπου-

λον, Στ. Μπέτσον και τους άειμνήστους Μιλ. Ίωαννίδη και Χρ. Ίτσιον. Τόν βιομήχανον άειμνήστον Ν. Ζάρπαν. Τόν Ήπιθεωρητήν Βιομηχανίας άειμνήστον Κ. Άργυρόν. Τόν Διευθυντήν τοῦ Έργαστηρίου Ύπουργ. Οικονομικῶν άειμνήστον Άντ. Κυριακόπουλον. Τους χημικούς κ. κ. Κλ. Φιλάρετον και Εύκλ. Σακελλάριον. Όλοι συζητοῦν και διατυπῶνουν τὰς γνώμας των άπάνω εις τὴν πρότασιν και συμφωνοῦν διὰ τὴν προσπάθειαν, με μίαν μόνο εξαίρεσιν. Τόν Άντ. Κυριακόπουλον, ὁ ὁποῖος εὐρήκε άσκοπὴν τὴν ἴδρυσιν συλλόγου, ἔπειδή, λέγει, εις τὴν Ἑλλάδα οἱ σύλλογοι δὲν εὐδοκιμοῦν.

Όστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν, οἱ νέοι ἐπροχωροῦσαν πλέον εις τὴν ἐπίσημον ἐμφάνισιν τοῦ συλλόγου, χωρὶς καμμιά δὲμιως ἀξίωσιν νὰ παρουσιάσῃσιν και τὰ ὀνόματά των. Ἐτοιμάσθηκε μίαν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς χημικούς τῆς Ἑλλάδος και συγχρότως πρόσκλησιν διὰ Γεν. Συνέλευσιν εις τὰς 30 Ἰουνίου 1924. Ἐγράφη ἀπὸ τὸν γραμματέαν τῆς ὁμάδος κ. Δ. Καραθανάση. Ἐχρίσθη και μίαν προσωρινὴν ἐπιτροπὴν ἀπὸ τοὺς ἐνθουσιωδέστερους ὑποστηρικτάς τῆς κινήσεως, οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν τὴν ἔκκλησιν. Ἦταν ὁ άειμνήστος Ν. Ζάρπας και οἱ κ. κ. Κ. Βέης, Ε. Σακελλάριος και Κλ. Φιλάρετος.

Κάτω ἀπὸ τὸ ἔτοιμον χαρτὶ αὐτῆς τῆς ἔκκλησεως ἐμπήκε ἡ μίαν ὑπογραφήν κατόπιν τῆς ἄλλης, χωρὶς καμμιά κοινὴν συνεννόησιν, γι' αὐτὸ και ἀπερρασίθη νὰ γίνῃ μίαν κοινὴν σύσκεψιν τῶν νέων μαζῶν με τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐκλήθη διὰ τὰς 24 Ἰουνίου εις τὸ ἔργαστήριον τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ καθηγητοῦ κ. Χόρος. Σ' αὐτὴν παρουσιάσθη και ἡ πρώτη διαφωνία. Ὁ κ. Φιλάρετος, παρὰ τὴν ὑπογραφήν τὴν ὁποία ἔχει βάλει, διαφωνεῖ διὰ τὴν φράσιν τῆς προσκλήσεως περὶ ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως. Τὴν θέλει μόνον ἐπιστημονικὴ. Μετὰ δὲμιως ἀπὸ πολλὰς συζητήσεις ἡ σύσκεψιν διαλύεται, χωρὶς οὐσιαστικὸν ἀποτέλεσμα, με πρόσκλησιν διὰ συνέχισιν εις τὰς 26 Ἰουνίου. Ἄλλὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἔρχεται μόνον ὁ κ. Βέης. Ἐπὶ τέλους τὴν 1 Ἰουλίου κατορθώνεται ἡ συγκέντρωσιν ὄλων εις τὸ ἔργαστήριον Βρωματοχημείας τοῦ Πολυτεχνείου και ἐπερχεται συμφωνία. Αἱ προσκλήσεις, πού ἦσαν ἤδη τυπωμένες, ταχυδρομοῦνται με διορθωμένη τὴν ἡμερομηνίαν, διὰ τὴν 7ην μ.μ., τῆς Δευτέρας 7ης Ἰουλίου 1924. Σώζεται ὁ κατάλογος τῶν χημικῶν εις τοὺς ὁποίους ἀπεσιόλη. Εἶναι ἐν ὄλῳ διακόσιοι.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων 120 σπιτι τοῦ Ν. Ζάρπα, τὸ πρῶτον τῆς Κυριακῆς 6ης Ἰουλίου, οἱ κ. κ. Κανδῆλης, Δημητρίου και Καράκαλος καθορίζουν μαζῶν τὸς βάσεις τῆς συζητήσεως και τὰ κύρια σημεῖα τοῦ λόγου πού θὰ ἐκφωνήσῃ κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς ἐπομένης.

Τὸ ἄλλο βράδι, εις τὸ μεγάλο ἀμφιθέατρο τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 104, ἐκεῖ πού τόσοι γενεαὶ ἐπιστημόνων ἐδιδάχθησαν και διδάσκονται ἀκόμη τὰς γνώσεις τῆς Χημείας και Φυσικῆς, ἐκεῖ πού ἐδίδαξε πρῶτος ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Χημείου και θεμελιωτὴς τῆς ἐπιστήμης τῆς Χημείας εις τὴν Ἑλλάδα Ἄναστ. Χρηστομάνος, συνέρχονται γιὰ πρώτη φορὰ οἱ χημικοὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ θέσῃσιν τὰς βάσεις μιᾶς στενῆς συναδελφικῆς συνεργασίας με σκοπὸν τὴν ἐπιστημονικὴν και ἐπαγγελματικὴν ἀναγνώρισιν και ἀνάδειξιν τοῦ κλάδου των.

Ἐσπευσαν με ἐνθουσιασμὸν και συγκίνησιν 120 χημικοὶ τῆς περιοχῆς τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκρατήθη ὀνομαστικὸς κατάλογος ὁ ὁποῖος ὑπάρχει, ὅπως σώζονται ἐπίσης και λεπτομερῆ πρακτικὰ τῆς πρώτης αὐτῆς συνέλευσεως τῶν χημικῶν. Ἡ 7η Ἰουλίου 1924 εἶναι ἱστορικὴ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐπαγγέλματός μας. Ὡμίλησε πρῶτος ὁ άειμνήστος Ν. Ζάρπας διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτία τῆς προσκλήσεως και τοὺς σκοποὺς τοῦ ὑπὸ ἴδρυσιν σωματείου και ἀκολούθησε συζητήσεις εις τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος οἱ κ. κ. Γ. Ματθαίουπουλος, Κ. Ζέγγελης, Ἄθ. Σοφιανόπουλος, Κ. Βέης, ὁ άειμνήστος Κ. Δόσιος και ἄλλοι. Ἐνεκρίθη ὁμοφώνως ἡ ἀπόφασιν περὶ ἱδρύσεως σωματείου και διὰ βοῆς ἔχα-

ρακτηρίσθη τοῦτο ὡς ἐπαγγελματικῆς μορφῆς. Κατόπιν ἡ ὑπάρχουσα προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ συνεπληρώθη διὰ τῶν κ. κ. Γ. Ματθαίουπουλου, Εὐστρ. Γαλλοπούλου, Γ. Μπούρλου και τοῦ άειμνήστου Π. Ζαλοκώστα.

Ἡ άφανὴς Ἐπιτροπὴ τῶν νέων παραδίδει τὴν ἐπομένην εις τὸ νέο αὐτὸ Δ. Συμβούλιον τὸ ἀπὸ πολλοῦ ἔτιμο καταστατικὸν, γραμμένον με τὸ χέρι τῆς Διδος Ζωῆς Μελά. Τὸ χειρόγραφο ὑπάρχει και ἐπάνω σ' αὐτὸ φαίνονται ὄλαι αἱ μεταβολαὶ πού ἐπέφεραν οἱ μεγάλοι, γραμμένες, οἱ περισσότερες, με τὸ χέρι τοῦ κ. Ματθαίουπουλου και με κόκκινον μελάνιν. Ὅπως ἦτο ἐπόμενον ἡ κυριώτερα διόρθωσιν ἦτο νὰ διαγραφῇ ἡ λέξις «ἐπαγγελματικὸν». Μ' αὐτὴ τὴν αἰτία ἀρχίζουν αἱ πρῶται διαφοραὶ μεταξύ τῆς άφανοῦς Ἐπιτροπῆς τῶν νέων και τοῦ προσωρινοῦ Δ. Συμβουλίου. Οἱ νέοι διαμαρτύρονται, διότι ἀλλοιώνεται ἡ θέλησιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἀλλὰ και ὁ κ. Ματθαίουπουλος, ὁ ὁποῖος προεδρεῖ, πάντοτε μαχητικὸς, ἀνθίσταται. Ἐχει ἄλλωστε τὴν ὑποστήριξιν ὄλων τῶν μεγάλων, πού τώρα, παρὰ τὶς προηγούμενες ἐπιφυλάξεις των, παρουσιάζονται ὄλοι συμφωνοὶ μαζῶν του, κι' αὐτὸ τοῦ δίνει τὴν δύναμιν ὥστε ν' ἀπειλήσῃ παραίτησιν. Οἱ νέοι σκέπτονται τὸ γενικώτερον συμφέρον και, διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ διάσπασιν, ὑποχωροῦν. Ἄλλὰ ἐν τῷ μεταξύ ὀργανώνονται.

Ἡ νέα Γεν. Συνέλευσιν συνέρχεται εις τὸ αὐτὸ μέρος με τοὺς ἴδιους σχεδόν παρόντας τὴν 4η Αὐγούστου 1924. Προεδρεῖ πάλιν ὁ Ν. Ζάρπας και μετὰ μακρὰ συζήτησιν, εις τὴν ὁποία παίρνουν μέρος πολλοὶ, ψηφίζεται τὸ καταστατικὸν και ὑπογράφεται ἡ ἱδρυτικὴ πράξις. Τὸ κύριον μέρος αὐτῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀποφασίζεται . . . ἡ ἴδρυσιν σωματείου περιλαμβάνοντος ἅπαντας τοὺς Ἑλλ. Χημικούς πρὸς πρόσπιν διὰ κοινῆς συνεργασίας τῶν κοινῶν συμφερόντων ἐπιστημονικῶν τε και οἰκονομικῶν ὑπὸ τὸν τίτλον Ἑνωσις Ἑλλ. Χημικῶν».

Διὰ ψηφίσματος ἀναεώνεται ἐπίσης ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν προσωρινὴν Ἐπιτροπὴν, μέχρι τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, ἡ ὁποία συμπληρώνεται, ὥστε νὰ γίνῃ ἐνεαμελής, διὰ τοῦ άειμνήστου Κ. Δοσίου και ἔτσι μετατρέπεται σὲ προσωρινὸ Δ. Συμβούλιον. Ὡς χρονικὸν ὄριον τῆς δικαιοδοσίας του ὀρίζεται ἡ 1η Δεκεμβρίου 1924. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνελεύσεως, με φροντίδα τοῦ κ. Σ. Γαλανοῦ, ἔγινε ἔρανος μεταξύ τῶν παρευρισκομένων, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν πρώτων ἐξόδων, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐσυγκεντρώθησαν 2450 δραχμαὶ.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡμέραν ὁ δρόμος τῶν δύο Ἐπιτροπῶν χωρίζεται. Κάθε μίαν ἐπιμένει εις τὶς ἰδέες τῆς παρ' ὅτι και αἱ δύο ἐξυπηρετοῦν τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Ἡ άφανὴς τῶν νέων, ἔχει πάντοτε τὴν ἔδραν τῆς και συνεδριάζει τακτικὰ εις τὸ ἱστορικὸν καφενεῖον τῆς Δεξαμενῆς. Εἶναι τὸ κέντρο ὅπου συχάζουν οἱ φίλοι, με πυρῆνα τοὺς κ.κ. Καραθανάση, Μαλαγαρδῆ και Κανδῆλη. Ἡ ἐπίσημη ὑπὸ τὸν κ. Ματθαίουπουλον ἔδρευει εις τὸ γραφεῖον του, εις τὸ ἔργαστήριον Ὀργανικῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰς αὐτὸ συνέρχεται και τὸ Δ.Σ., σὲ πρώτη συνεδρίασιν, εις τὰς 7 Αὐγούστου. Παρίστανται ἐκ μέρους τῶν νέων και οἱ κ.κ. Κανδῆλης και Δημητρίου. Ἐκλέγεται ἀμέσως τὸ Προεδρεῖον ὡς ἑξῆς. Ὁ κ. Γ. Ματθαίουπουλος Πρόεδρος, ὁ Ν. Ζάρπας Ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Εὐστρ. Γαλλόπουλος Γεν. Γραμματεὺς, ὁ κ. Κλ. Φιλάρετος Ταμίας και ὁ κ. Γ. Μπούρλος Εἰδ. Γραμματεὺς. Μετὰ τὶς τυπικὰς ἑκατέρωθεν προσφωνήσεις και εὐχαριστίες, μεταξύ νέων και παλαιῶν, παραδίδεται εις τὸν κ. Κανδῆλην τὸ καταστατικὸν, ὅπως τὸ ἔχουν τροποποιήσει, διὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὰς τυπικὰς διατυπώσεις τῆς ἀναγνώσεως.

Τὸ σχέδιον τοῦ καταστατικοῦ ἐδακτυλογραφήθη ἀμέσως και ὑπεγράφη ἀπὸ 53 χημικούς, ἀπὸ ἐκείνους πού ἔλαβαν μέρος εις τὴν Γ. Σ. τῆς 4.8.24 και οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν τὴν ἱδρυτικὴν πράξιν. Αὐτὸ και θεωροῦνται ἐπισημῶς ὡς ἱδρυταὶ τῆς Ἐνώσεως. Τὸν πυρῆνα ἀποτελοῦν τὰ γνωστὰ μας πρόσωπα, τὰ ὁποία ἐπρωτοστάτη-

σαν εις την κίνηση αὐτὴ τῆς ἰδρύσεως τοῦ σωματείου. Κατόπιν ὑπεβλήθη εἰς τὸ Πρωτοδικεῖο, τὸ Δικαστήριον μετὰ σύνθεσιν Χ. Ζαγορά, Β. Ζαχαράκη καὶ Γ. Ἀστριντοῦ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 13.8.24 ἀνεγνώρισεν τὸ σωματεῖο «Ἐνώσις Ἑλλ. Χημικῶν» ὡς «ἐπαγγελματικόν», διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3638)27.8.24 ἀποφάσεώς του.

Οἱ νέοι τελικὰ εἶχαν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν νικήσει. Ἄπλοῦστατα διότι παρὰ τὴν διαγραφὴν τῆς φοβερᾶς λέξεως «ἐπαγγελματικόν», τὸ πνεῦμα τοῦ καταστατικοῦ, ὁλόκληρον, εἶχε παραμείνει ὅπως ἀρχικὰ τὸ εἶχαν ἐμπνευσθῆ. Ἐκτοτε συνεπληρώθησαν 32 χρόνια. Ἡ Ἐνώσις μας, διὰ μέσου περιπετειῶν, ἄλλοτε ἰδικῶν τῆς, ἐσωτερικῶν, καὶ ἄλλοτε γενικώτερον τῆς Πατρίδος μας, σταδιοδρομεῖ, προχωρεῖ, πότε μὲ μικρὰ καὶ πότε μὲ μεγάλα βήματα. Ἀλλὰ προχωρεῖ πάντοτε. Ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ἐπίσημην προστατευτικὴν ὀργάνωσιν τοῦ κλάδου μας καὶ ἔχει περιβληθῆ μετὰ τὴν γενικὴ ἀναγνώρισιν. Κάτω ἀπὸ τὴν σκέπην τῆς, εἰς συγχρόνως ἐπαγγελματικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ, ἢ Ἐπι-

στήμη τῆς Χημείας, διὰ τῶν μελῶν τῆς, ἐπεβλήθη, πρῶδευσε καὶ ἀπέδωσε μέσα εἰς τὰ χρόνια ποῦ πέρασαν πλούσιους καρποὺς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βιομηχανίας τῆς Χώρας καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλοῦτου τῆς. Πολλὰ βεβαίως ζητήματα τοῦ κλάδου, πρὸ παντὸς ἐπαγγελματικὰ, δὲν ἔτυχαν ἀκόμη τῆς προσοχῆς τοῦ Κράτους. Παραμένουν ἔκτοτε ἅλυστα. Οἱ ἀγῶνες ὁμως συνεχίζονται μετὰ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον καὶ τὴν αὐτὴν ἐνεργητικότητά, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ νεώτατοι τότε εἶναι σήμερα γέροι, ἀλλὰ παρὰ τοῦτο εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τὰς ἐπάλλξεις, καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους νέους, ἐξ ἴσου γεμάτους αἰσθήματα καὶ ζωῆ, ποῦ συμπαραστέκονται, καὶ σιγά-σιγά τὸς διαδέχονται. Εἰς τὸν δρόμον τῶν προσπαθειῶν καὶ τῆς προόδου δὲν ὑπάρχει στάσις, διακοπὴ ἢ τέρμα. Ἡ σκυτάλη ἐπαρὰ δίδεται καὶ θὰ παραδίδεται ἀπὸ χερί σὲ χερί καὶ ἡ κοινὴ προσπάθεια θὰ συνεχισθῆ μετὰ συνεχῶς αὐξανόμενῃ ὁρμῇ.

X.

Ἡ πρώτη σφραγίδα τῆς Ε.Ε.Χ., πρὸ τῆς ἐπίσημης ἀναγνώσεώς της. (Σχεδιάσμα Κ. Δοσίου).

Ἡ σφραγίδα τῆς Ε.Ε.Χ. κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1924 ἕως 1934. (Σχεδ. Ε. Gilleron fils).

ΤΟ Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ 1956 ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Τὸ Δ. Σ. τῆς Ε. Ε. Χ. ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ὅπως ἰκανοποιήσῃ τὸ γενικὸν αἶτημα τοῦ κλάδου διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν καὶ ταχεῖαν σύγκλησιν τοῦ Β' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Μακεδονίας-Θράκης, συνεκάλεσε τὴν 28ην Δεκεμβρίου 1955, εἰς τὸ Ἐντευκτῆριον τῆς Ἐνώσεως, τὴν πρώτην Συνεδρίασιν τῆς Ὀργανωτικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ συνεκροτήθη κυρίως ἀπὸ τοὺς συναδέλφους οἵτινες ἀπετέλεσαν τὴν προσωρινὴν τοιαύτην τὴν καταρτισθεῖσαν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1953, ἐπὶ τῇ προόψει, σὺν τῇ προόδῳ τῶν ἐργασιῶν τῆς, νὰ συμπληρωθῆ καταλλήλως καὶ δι' ἄλλων. Ἐκ τῶν κληθέντων ἐλάχιστοι ἀπουσίασαν καὶ διὰ λόγους δικαιολογημένους. Εἰς τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν ἔλαβον μέρος κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν οἱ ἑξῆς: Καθηγ. Κ. Ἀσκητόπουλος, Καθηγ. Γ. Βάρβογλης (Θεσσαλονίκη), Μιλ. Βαρνάβας, Γ. Γεωργακόπουλος, Ἀδ. Δερλερές, Ἀγγ. Δημητρίου, Π. Εὐγένιος (Θεσσαλονίκη), Καθηγ. Α. Ζέρβας, Καθηγ. Κ. Καββασιάνης (Θεσσαλονίκη), Ι. Κανδήλης, Δ. Καραθανάσης, Ν. Καρνῆς, Δ. Κατακουζηνός, Γ. Κούμουλος, Ἀν. Κώνστας, Κ. Μακρῆς, Χρ. Μαρκόπουλος, Θ. Μαυρεϊδόπουλος, Ἀνδρ. Μυλωνᾶς (Θεσσαλονίκη), Κ. Νεῦρος, Μιχ. Παλαιολιάννης, Γ. Πανόπουλος, Καθηγ. Ε. Σακελλάριος καὶ Δ. Σταματιάδης. Τῆς συνεδριάσεως προήδρευεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ. κ. Κ. Νεῦρος.

Κατὰ τὴν συζήτησιν διεπιστώθη τὸ ζήτηρον ἐνδιαφέρον ὄλων διὰ τὴν ἀρτίαν καὶ ταχεῖαν ὀργάνωσιν τοῦ συνεδρίου ὥστε τοῦτο νὰ ἐμφανισθῆ ἐφάμιλλον τοῦ

πρὸ ὁλοκλήρου 18ετίας συγκληθέντος πρώτου τοιούτου. Μετὰ μακρὰν καὶ ἐξουχιστικὴν συζήτησιν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις.

Τὸ Συνέδριον πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς γενικῆς ἐπιθυμίας τῶν συναδέλφων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα καὶ πρὸς τόνωσιν τοῦ πανελληνίου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν πρόοδον τῆς συμπρωτεύουσας Θεσσαλονίκης, ἀπεφασίσθη νὰ συγκληθῆ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐντὸς τοῦ 1956. Διὰ νὰ παρουσιάσῃ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον θὰ συνδυασθῆ μετὰ τὴν ἐτησίαν Διεθνή Ἐκθεσιν καὶ χρονικῶς θὰ ἀπασχολήσῃ τὴν πρώτην ἐβδομάδα αὐτῆς, θὰ λάβῃ δηλ. χώραν κατὰ τὸ πρότερον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου 1956. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ οἱ συνέδριοι θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν, παραλλήλως πρὸς τὴν παρακολουθήσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἐκθεσιν, ἢ ὅποια, ὡς γνωστόν, τὰ τελευταῖα ἔτη παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν διεθνὲς ἐνδιαφέρον, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὸν βιομηχανικὸν τῆς τομέα. Συγχρόνως ἢ παρουσία, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τῶν χημικῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ ἢ διὰ τοῦ Συνεδρίου ἀνάπτυξις τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπιστημονικῆς αὐτῶν συμβολῆς εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πλοτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Χώρας, θὰ προσδώσῃ ἠύξη- μένον ἐνδιαφέρον καὶ πρόσθετον κίνησιν εἰς τὴν ἐκθεσιν, ἢ μεγάλην σημασίαν τῆς ὁποίας διὰ τὴν Β. Ἑλλάδα καὶ γενικώτερον διὰ τὴν χώραν εἶναι γνωστὴ.

Τὴν Ἐπιτροπὴν ἀπασχόλησεν ἰδιαιτέρως τὸ οικονομικὸν θέμα, λόγῳ ἀφ' ἑνὸς τῶν προσθέτων γενικῶν δαπανῶν τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ συνέδριον τοιαύτης ἐκτά-

σεως και σημασίας, οργανούμενον μακράν της έδρας της Ένώσεως, και άφ' έτέρου των ιδιαιτέρων κατά συνέδρον τοιούτων διά έξοδα μετακινήσεως και της επί εβδομάδα περίπου έγκαταστάσεως εις Θεσσαλονίκη. Έκ της πρώτης μελέτης του βασικού τούτου ζητήματος διεπιστώθη ότι ύφίστανται αι τοιαύτα προϋποθέσεις και θά ύπάρξουν αι δυνατότητες περιορισμού των κατά συνέδρον άτομικών δαπανών εις επίπεδα δι' άλλους προσιτά.

Κατά όμόθυμον γνώμην, ίνα τιμηθί δεόντως ή ύπέρ της έπιστήμης και του επαγγέλματος συμβολή των χημικών της Β. Ελλάδος και δεδομένου ότι το μεγαλύτερον βάρος των φροντίδων της οργανώσεως επιπίπτει επί των χημικών της Θεσσαλονίκης, Πρόεδρος της 'Οργανωτικής Έπιτροπής και έπομένως του Συνεδρίου ώρίσθη ό Καθηγητής της 'Οργανικής Χημείας του εκεί Πανεπιστημίου κ. Γ. Βάρβογλης, όστις και επαγγελματικώς έκπροσωπεί τους συναδέλφους της περιοχής καθ' ό Πρόεδρος του Συνδέσμου Χημικών Μακεδονίας Θράκης.

Έν συνεχεία άπεφασίσθη όπως αι εργασίαι διαιρεθούν εις τά εξής τρία τμήματα:

α) Έπιστημονικόν. Θά άπασχοληθί με τάς άνακωνώσεις πρωτοτύπων μελετών επί θεμάτων της καθαρής χημείας και των τεχνικοοικονομικών προβλημάτων της Χώρας. Είς τό τμήμα αυτό θά ύπαχθί και ή μελέτη των άφορώντων την καλύτεραν όργάνωσιν της άνωτάτης και μέσης εκπαιδευσεως της Χημείας έν 'Ελλάδι ως και τά της συστηματοποιήσεως της έρεύνης.

β) Έπαγγελματικόν. Θά άπασχοληθί με την παρουσίαν ώλοκληρωμένων εισηγήσεων επί των διαφόρων επαγγελματικών αίτημάτων του κλάδου.

γ) Κοσμητείας. Θά άπασχοληθί με την όλην όργάνωσιν και εμφάνισιν του Συνεδρίου και των δι' αυτό δημιουργουμένων οικονομικών ζητημάτων.

Έκάστου των τμημάτων αυτών θά προϊστάνται ύποεπιτροπαι έκ μελών της όλης οργανωτικής Έπιτροπής του Συνεδρίου ύπό την Προεδρίαν των τριών Άντιπροέδρων αυτού. Αι ύποεπιτροπαι του Έπιστημονικού και Έπαγγελματικού Τμήματος θά είναι μικται έκ μελών έγκαταστημένων τόσον έν 'Αθήναις όσον και έν Θεσσαλονίκη. Ένφ' τό βάρος της Κοσμητείας θά άπασχολήση περισσότερο τους έν Θεσσαλονίκη.

Πρώτος Άντιπρόεδρος του Συνεδρίου και Πρόεδρος της επί του Έπιστημονικού Ύποεπιτροπής εξέλεγή ό Καθηγητής της 'Οργανικής Χημείας του Πανεπιστημίου 'Αθηνών κ. Λεων. Ζέρβας.

Δεύτερος Άντιπρόεδρος και Πρόεδρος της επί του Έπαγγελματικού Ύποεπιτροπής ό κ. Γ. Πανόπουλος, Γεν. Διευθυντής του Γεν. Χημείου του Κράτους.

Ό τρίτος Άντιπρόεδρος και Πρόεδρος της Ύποεπιτροπής Κοσμητείας θά ώρισθί ύπό του Συνδέσμου Β. Ελλάδος μεταξύ των ύπ' αυτό ύποδειχθησομένων συναδέλφων διά την έν λόγω Έπιτροπήν.

Γενικός Γραμματεός του Συνεδρίου έπροτάθη ό κ. Ι. Κανδήλης, Διευθυντής Συντάξεως των «Χημικών Χρονικών», πρός συντονισμόν της όλης κινήσεως των διαφόρων Έπιτροπών και κλιμακίων της 'Οργανωτικής Έπιτροπής και συγχρόνως της διά του Περιοδικού εμφάνισεως τόσον της προόδου των εργασιών της οργανώσεως του Συνεδρίου, όσον και μεταγενεστέρως των πρακτικών αυτού. Η στενή συνεργασία μετά των «Χημικών Χρονικών» έτονίσθη ως ιδιαιτέρας σημασίας διά την καλήν του όργάνωσιν. Ό κ. Κανδήλης, βεβαρυμένος με την εργασίαν του Περιοδικού, άπεδέχθη προσωρινώς μόνον, παρακαλέσας νά επανέλθη τό ζήτημα εις προσεχή συνέδριον.

Έν συνεχεία των αποφάσεων της συνεδρίας της 28ης Δεκεμβρίου έπικολούθησαν συοκέψεις των διοικήσεων των 'Αθηνών και Θεσσαλονίκης διά την κατάρτισιν των μελών των Ύποεπιτροπών των τμημάτων. Τά όνόματα θά άνακοινωθούν διά του προσεχούς τεύχους.

Αι εργασίαι του Συνεδρίου θά διέπωνται διά Κανονισμό, τό σχέδιον του όποίου έχει δημοσιευθί εις τό τεύχος άριθ. 1-2, 1953 Β σ. 7. Η όριστική διατύπωσις του Κανονισμού αυτού θά έγκριθί κατά την προσεχή

συνεδρίασιν της όλομελείας της 'Οργανωτικής Έπιτροπής και θά δημοσιευθί άμέσως διά των «Χημικών Χρονικών» μετά των συμπληρωματικών πληροφοριών επί της προόδου των εργασιών της οργανώσεως.

Βάσει των διατάξεων του σχεδίου τούτου παρακαλούνται οι συνάδελφοι οι όποιοι θά συμμετάσχουν του Συνεδρίου διά ίδίων πρωτοτύπων μελετών όπως άρχίσουν άμέσως εργαζόμενοι διά την συγκέντρωσιν του σχετικού ύλικού. Δέον νά σημειωθί ότι, έφ' όσον του Συνεδρίου θά προηγηθί ή έκδοσις τεύχους με τό άναλυτικόν του πρόγραμμα και με τάς περιλήψεις των έν αυτώ άνακοινωθησομένων εργασιών, ή παράδοσις της όλης ύλης πρέπει νά συντελεσθί δύο περίπου μήνας πρό της συγκλήσεως.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Αι νεώτεραι ένεργειαι του Δ. Σ. της Ένώσεως έχουν ως ακολούθως:

1. **Νέα συλλογική σύμβασις.** Τό Δ. Σ. κατά τό τελευταίον διάστημα συνέχισε τάς ένεργείας του διά τό ζωτικότερον ζήτημα του κλάδου ήτοι της συλλογικής συμβάσεως εργασιών. Είχε επανειλημμένα έπαφάς μετά των άρμοδίων και έσημειώθη πρόοδος άνω όμως εισέτι θετικού αποτελέσματος. Ύπάρχουν βάσιμοι έλπίδες ότι ή νέα σύμβασις, ύπό ευνοϊκότερους όρους, θά ύπογραφή συντόμως.

2. **Έφαρμογή Νόμου 3518.** Συνεχίσθησαν έκ μέρους του Δ. Σ. αι προσπάθειαι διά την πλήρη έφαρμογήν του Νόμου αυτού εις τάς βιομηχανίας αλτινες παρά τάς διατάξεις δέν επιβλέπονται παρά χημικού. Κατά τόν διαρρέσαντα μήνα έγένοντο έτεραι 35 καταγγελίαι βιομηχανιών παραβατριών του Νόμου. Η Ε.Ε.Χ. σχετικώς εδρίσκειται ήδη εις έπαφην μετά των διοικήσεων Χωροφυλακής των πόλεων Μυτιλήνης, Πρεβέζης, Χανίων, 'Ηρακλείου, Θεσσαλονίκης κλ.

3. **Β'. Πανελλ. Χημικόν Συνέδριον.** Τό Δ. Σ. έλαβεν ήδη όριστικώς την άπόφασιν διά την σύγκλησιν του Β' Πανελληνίου Χημικού Συνεδρίου εις Θεσσαλονίκην κατά τό πρώτον δεκαήμερον του Σεπτεμβρίου 1956. Πρός τότο καθιερώθη ή 'Οργανωτική του Έπιτροπή και αι Ύποεπιτροπαι των Τμημάτων. Σχετικώς γράφομεν έν έκτάσει εις άλλην σελίδα.

4. **Κοινωνικαι έκδηλώσεις.** Τό Δ. Σ., πρός σύμφιξι των μεταξύ των συναδέλφων δεσμών, ώργάνωσε χορευτικόν τέτον διά τό άπόγευμα της Κυριακής 22ας Ιανουαρίου έ. έ. εις την αίθουσαν του ξενοδοχείου King George. Επίσης άπεφάσισε την όργάνωσιν του χορού των Χημικών, κατά τό παλαιόν προπολεμικόν έθιμον, εις την αυτήν αίθουσαν διά την 7ην Μαρτίου 1956.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Τό έσπέρας της 3ης Ιανουαρίου έδόθη ύπό του Συλλόγου Χημικών Βιομηχανίας ή καθιερωθεΐσα έτησια εορτή αυτού διά τόν έορτασμόν της Πρωτοχρονίας. Είς τό έστιατόριον «'Αβέρωφ» παρετέθη γεύμα, μετά τό όποιον έπικολούθησε τό κόψιμο της Βασιλόπηγτας. Παρευρέθη μεγάλος άριθμός εκλεκτών συναδέλφων μετά των οικογενειών των. Έκ των ήγετικών μας στελεχών αναφέρομεν τόν Πρόεδρον του Τεχν. Έπιμελητηρίου της Ελλάδος κ. Ρουσόπουλον, τόν Πρόεδρον της Ε. Ε. Χ. κ. Κ. Νεύρον, τόν Γεν. Διευθυντήν του Ύπουργείου Έργασίας κ. Π. Παυλάκη, τόν Διευθυντήν των «Χημικών Χρονικών» κ. Ι. Κανδήλην, τόν Πρόεδρον του Βιοτεχνικού Έπιμελητηρίου κ. Γ. Τερμεντζήν κ. λ. Ό Πρόεδρος του Σ. Χ. Β. κ. Θ. Μαυριδόπουλος κατά τό κόψιμο της πήτας προσεφώνησε δι' άλλων τους συναδέλφους, εύχηθείς όπως τό 1956 διέλθη δι' αυτούς έν ύγειαι και εύτυχια και σημειώσθι έπιτυχή πρόοδον εις τάς γνωστάς επιδιώξεις του κλάδου. Τό χρυσούν άναμνηστικόν νόμισμα έπεσεν εις τόν κ. Τερμεντζήν. Κατά την διάρκειαν της εορτής, ή όποια παρετάθη πέραν της 12ης νυκτερινής, έπεκράτησε πνεύμα έγκαρδιότητος και εύθυμίας. Είς τους συμμετασχόντας διενεμήθησαν πολλά δώρα έξ ειδών της Χημικής Βιομηχανίας.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Οι γεωπόνοι εις τους άγρους και οι χημικοί εις τὰ έργοστάσια. Το έπάγγελμα του χημικού παρ' ότι από ολοκλήρου 35ετίας δηλ. από της ίδρύσεως των ειδικών ανωτάτων σχολών χημείας, είναι και νομικώς και κοινωνικώς διακεκριμένον έν Έλλάδι, δυστυχώς δέν έπαυσε ακόμη να αποτελεί άδέσποτον χάρων εις τόν όποιον πάς τις δύναται έλευθέρως να έγκαθίσταται και πολλάκις να άσχημονή. Η περίπτωση εις τόν Νόμου περί Έργοστασίου του Φωταερίου τήν όποιαν αναφέραμεν εις τό προηγούμενον τεύχος μας δέν είναι ή μοναδική. Αύτή μάλιστα, άν και δεξύμων παράδειγμα λίαν ένδεικτικόν, αποτελεί μεμονωμένην περίπτωση. Υπάρχουν άλλαι, ολοκλήρων έπιστημονικόν τάξεων, άτινες, ένώ άλλα έδιδάχθησαν και δι' άλλα προορίζονται, ένώ δια τών γνώσεών των έφαρμοζόμενων με Ικανότητα και ένθουσιοισμόν ές ήδύναντο πολυτίμους να προσφέρουν ύπηρεσίας εις τόν τόπον μας, άπεφάσισαν να αύτοβαπτισθούν εις χημικούς. Μία τοιαύτη περίπτωση είναι της τάξεως των γεωπόνων, της κατ'ά τα άλλα λίαν συμπαθοδς. Εις αύτήν, τό όλέθριον δια τήν Έλλάδα δόγμα, τό όποιον αναφέραμεν, της έμμόνου μανίας, «ό κάθε ένας να άσχολήται με τήν δουλειά που έπρεπε να κάνη ένας άλλος» πρυτανεύει έν όλη του τη μεγαλοπρεπεία. Οι γεωπόνοι, πολλοί των όποιων, δυστυχώς, από μακροδύ έγκατέλειψαν τόν άγρόν και άφισαν κατ' μέρος τό έργοτροφον και τό άντικατέστησαν, όχρωμένον δπισθεν των γραφών, με τήν πένναν, άπεφάσισαν αιφνιδίως να έγκατασταθούν εις τὰ χημικά εργοστάσια ή να κινήσουν τας μηχανάς των εργοστασίων. Υποστηρίζουν, προστατευόμενοι δια νόμων μάλιστα, ότι ή γεωργική βιομηχανία ή όποία άπαρτίζει τό μεγαλύτερον μέρος της Έλληνικής Βιομηχανίας, είναι τομεύς της ειδικότητός των.

Δέν είναι άσφαλώς άνάγκη να έπιμείνωμεν δια να πείσωμεν πάντα καλής πίστεως συζητητήν, ότι μία τοιαύτη ειδικότης, βιομηχανικής μάλιστα έφαρμογής, της έπιστήμης της σοβαρότητος της Ιδικής μας, δέν είναι δυνατόν να έξασκηθής έπιτυχώς δι' αύτοδιδάκτων ή έρασιτεχνών. Απαιτείται έκτεταμένη μόρφωσις, μεγάλη πρακτική έξάσκησης και μακροχρόνιος πείρα ή τουλάχιστον αί βασικαί θεωρητικά γνώσεις δια τών όποιων είναι δυνατόν να άποκτηθούν αί Ικανότητες αύται. Καί οι γεωπόνοι τήν χημείαν τήν διδάσκονται ως βοηθητικόν μάθημα και δέν θα άπορέσουν ποτέ να κάμουν έπιτυχώς ούτε τήν άπλουστεράν χημικήν εργασίαν όπως και οι χημικοί διδάσκονται μηχανολογίαν άλλαν δέν άποπειρώνται να εργασθούν ως μηχανολόγοι. Έπί του ζωικού αύτοδύ θεματος, και άλλων παραπλησίων, καταπατήσεως του έπαγγέλματος, θέματα τό όποίον, έκτός των άλλων, ένδιαφέρει άμεσώτατα τήν Έθνικήν μας Οικονομίαν, δέν γνωρίζομεν τας σκέψεις και ένεργείας της Ένώσεώς μας. Ασφαλώς θα σκέπτεται να κινήθη δι' έντόνων διαβημάτων. Διότι είναι καιρός να μάθωμεν άφοδύ οι γεωπόνοι έπιμένουν να γίνουν δια της βίας χημικοί άν δέν πρέπει και ήμεεις να άσχοληθώμεν με τούς άγρους τούς όποιους έκείνοι έγκατέλειψαν. Αφορμήν δια τας σκέψεις αύτας μας δίδει πληροφοριακή έπιστολή συναδέλφου, ειδικευομένου εις τήν τεχνολογίαν τροφίμων εις τό Πανεπιστήμιον του S. Davis της Καλιφορνίας. Τήν αύτήν ειδικότητα άποπειρώνται ματαίως ν' άποκτήσουν και δύο εκεί έγκατασταθέντες Έλληνες γεωπόνοι, ύπότροφοι μάλιστα του Κράτους. Όπως είναι φυσικόν και τό όμολογούν οι ίδιοι, οι καθηγηταί των διαμαρτύρονται διότι έλλείψει βασικών γνώσεων χημείας είναι τελείως άδύνατον να παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα. Καί όμως αύτοί μίαν ήμέραν θά μας έλθουν ως δήθεν ειδικοί δια να κατευθύνουν τας γεωργικάς μας βιομηχανίας. Τὰ σχόλια περιττεύουν.

Ζητήματα όργανώσεως πρέπει να αναλάβη και ή ιδιωτική πρωτοβουλία. Θα ήθέλαμεν να δώσωμεν μίαν συμβουλήν. Όχι μόνον εις τήν έκπροσώπησιν μας, δηλ. εις τό Δ. Σ. της Ε.Ε.Χ., άλλα και εις τας επί μερους ομάδας της τάξεώς μας. Ότι επί πλέον των μεγάλων και δικαίων επιδιώξεών μας του κλάδου, ως είναι ή Συλλογική Σύμβασις εργασίας, ή επέκτασις και πιστή έφαρμογή του Νόμου 3518 κ.λ., ύφίστανται και πολλά άλλα δευτερεύοντα θέματα, Ιδια έμφανίσεως και όργανώσεως της Ένώσεως ή των ομάδων αύτης, άτινα δύναται εύχερως να διευθετηθούν δια κοινής συμφωνίας. Τὰ πρώτα είναι δύσκολον να πραγματοποιηθούν και άπαιτούν έντατικήν προσπάθειαν, προσεργασίαν και χρόνον, τὰ άλλα όμως είναι θέμα καθαρώς έσωτερικόν και εύκόλως, άν τό θέλωμεν, δύναται να προωθηθούν. Το Περιοδικόν έχει επανειλημμένας θέσει τοιαύτας περιπτώσεις. Άλλα μετά λύπης μας παρατηρούμεν ότι ούδεμία συνέχεια έδόθη. Παράδειγμα φέρομεν τό ζήτημα του καθορισμού έπισήμου πίνακος άμοιβών των χημικών εργασιών των παρεχομένων υπό των έλευθέρως έπαγγελολομένων. Όλοι έπεκρότησαν τήν πρότασιν μας, όλοι είναι σύμφωνοι, άλλα κανείς δέν λαμβάνει τήν πρωτοβουλίαν. Δέν είναι δυνατόν να περιμένωμεν τὰ πάντα από τήν σημερινήν διοίκησιν ή τήν οίανδήποτε διοίκησιν. Πρέπει να προχωρήσωμεν και μόνον καταρτίζοντες δι' άπ' εύθείας συνεννόσεως Έπιτροπας δια τήν μελέτην και έπίλυσιν τοιούτων θεμάτων. Μία κοινή συμφωνία όλων, έν πρωτόκολλον τιμής ούτως ειπείν μεταξύ των ένδιαφερομένων, και έν συνεχεία ή λειτουργία του Πειθαρχικού Συμβουλίου δια τούς παρακουόντας, θα έλυε τό ζήτημα τουτο όριστικώς, Διατί δέν γίνεται τίποτα; Καλά εκεί που άπαιτούνται Νόμοι, άλλα εκεί που μπορούμεν να ένεργήσωμεν μόνον;

ΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΔΙΕΤΙΑΝ ΕΞΕΛΘΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΧΗΜΙΚΟΙ

Από 1.1.1954 μέχρι 31.12.1955 έξήλθον του έπαγγέλματος και έτυχον συντάξεως παρά του Ταμείου Έπικουρ. Ασφαλίσεως Χημικών οι έπόμενοι χημικοί.

Α'. Δόγω άποχωρήσεως εκ του έπαγγέλματος. 1. Παν. Ανδρονιάδης, Δ)της Φωταερίου Πειραιώς, από 1.1.54.—2. Ίω. Λουκέρης, Δ)της Γ.Χ.Κ., από 1.1.54.—3. Αντ. Παυλίνης, Δ)της Γ.Χ.Κ., από 1.1.54.—4. Κων. Αναγνωστόπου, Τεχν. Δ)της Α.Ε. Θεσσαλικής Οίνοπνευματοποιίας Βόλου, από 1.4.54.—5. Ίππ. Συμεωνίδης, Καθηγητής Χημείας Μ.Ε., από 30.5.54.—6. Μιλ. Ζάννος, Τεχν. Σύμβουλος, από 16.1.54.—7. Ίω. Αρφάνης, χημικός Α.Σ.Ο., από 1.9.54.—8. Αγγ. Μαρανής, χημικός Α.Σ.Ο., από 1.3.54.—9. Κων. Σακελλαριάδης, Τεχν. Σύμβουλος ΒΙΑΜΥΛ, από 1.1.55.—10. Βασ. Μηλιώνης, χημικός Κυλινδρομούλων, από 1.7.54.—11. Αθ. Λακκόπουλος, Δ)της Γ.Χ.Κ., από 1.1.55.—12. Μαρία Παπαβασιλείου, Έπιμελήτρια Παν. Αθ., από 30.3.55.—13. Αχ. Δεμπενιώτης, χημικός Κυλινδρομούλων, από 1.3.55.—14. Νικ. Καρνής, Τεχν. Δ)της Έταιρείας «Κιαπέκος-Κυριακού Μπαρκή», από 23.9.54.—15. Αλ. Κολάσης, χημικός Κυλινδρομούλων, από 11.6.55.—16. Παν. Λοβέρδος, Δ)της Ύπουργ. Βιομηχανίας, από 1.1.54.—17. Γεωργ. Στρομπούλης, Έλεύθ. Έπαγγελματίας, από 1.8.55.—18. Αρ. Στρογγύλης, Καθηγητής Χημείας Σχολής, «Κελεός», από 1.10.55.

Β'. Δόγω θανάτου: 1. Μαρία Λιαούτση και θυγάτηρ εκ του Ίω. Λιαούτση, από 25.10.54.—2. Αθηνά Ντούτσια και τὰ τρία τέκνα της, εκ του Άν. Ντούτσια, από 1.3.54.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

ΕΠΙΚΡΟΤΕΙΤΑΙ Η ΝΕΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ἡ Δ. Ε. εἶναι εὐγνώμων διὰ τούτους ἐνθραυτικούς λόγους καὶ τὰς εὐμενεῖς κρίσεις μὲ τὰς ὁποίας ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ συναδέλφων περιβάλλεται ἢ προσάθεισά της. Ὅπως ἀκόμη ἐξετάζει μετὰ προσοχῆς καὶ τὰς παρ' ἐλαχίστων ἐπικρίσεις, θεωροῦσα ἑαυτὴν εὐτυχῆ ἐὰν ἐκ τῆς συζητήσεως αὐτῆς προκύψουν χρήσιμα διὰ τὸ ἔργον τῆς διδάγματα. Μεταξὺ τῶν ἀπόψεων αὐτῶν θεωρεῖ περισσότερο βαρύνουσαν τὴν γνώμην ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν ἐξ ἰδίας πείρας τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἐκδοσις τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ καταχωρεῖ τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου, ζυγαλαίου Διευθυντοῦ Συντάξεως τοῦ Περιοδικοῦ, κ. Πασχάλη Μόσχου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Δεκεμβρίου 1956

Πρὸς

Τὴν Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Ἐνταῦθα

Μετὰ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶ τὴν νέαν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀξιολόγον προσπάθειαν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Ἐπειδὴ ἔτυχε καὶ ἐγώ, πρὸ ἐτῶν, νὰ ἐπωμισθῶ τὸ θῆρος τῆς ἐκδόσεώς των εἶμαι εἰς θέσιν νὰ κρίνω καὶ νὰ ἐκτιμῶσω τοὺς κόπους τῆς ἡμερησῆς Ἐπιτροπῆς, τοὺς ὁποίους αὐτὴ καταβάλλει διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσίν των. Εἰς τὴν Χώραν μας ὅπου τὰ χρήματα τὰ διατιθέμενα διὰ τοιούτους σκοποὺς εἶναι ἐλάχιστα καὶ πρέπει κανεὶς νὰ τὰ ζητιανύσῃ, ὅπου τὴν ὕλην πρέπει νὰ τὴν κυνηγήσῃ καὶ πολλὰκις νὰ τὴν φτιάξῃ ὁ ἴδιος, ὅπου τὰ τεχνικά μέσα εἶναι πρωτόγονα, ὥστε πολλάκις νὰ κάμνῃ χρέη καὶ τυπογράφου καὶ ὅπου τόσα ἄλλα ἐμπόδια συνεχῶς παρεμβάλλονται, ἡ ἐκδοσις ἐνὸς τοιούτου τεχνικοῦ περιοδικοῦ, μὲ τὰς ἠρξήμενας ἀπαιτήσεις του, ἀποτελεῖ ἀθλήμα. Εἰς τὴν μεγάλην σύσκεψιν, ἣ ὁποία ἔγινε πρὸ καιροῦ, ἀνέπτυξα τὰς ἀπόψεις μου. Τώρα ὁμως, πὸ συνεπληρώθη τὸ πρῶτον ἔτος ἐκδόσεως, ὑπὸ τὴν νέαν Ἐπιτροπὴν του, ἐπιθυμῶ καὶ εὐρύτερον νὰ καταστήσω γνωστὰς τὰς σκέψεις μου.

Ἐβούλατε εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικὰ» τὴν μορφήν τῆς ὁποίας ἀκριβῶς ἔχει ἀνάγκη ὁ κλάδος μας. Αἱ στήλαι τὰς ὁποίας καθωρίσατε—ἔστω καὶ ἐάν, ἔλλειψαι ἐπαρκοῦς συνεργασίας, δὲν ἐμφανίζονται ὅλα εἰς ὅλα τὰ τεύχη—δημιουργοῦν ἄριστον σύνολον πολυπλευροῦ ἐνημεροτήτος καὶ κινῶν ζωνηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς μεγάλης μάζης τῶν χημικῶν. Εἰς αὐτοὺς ἄλλωστε ἀπευθύνεται τὸ περιοδικόν μας καὶ ὄχι εἰς τοὺς ὀλίγους τυχεροὺς τῶν ἐρευνητικῶν ἐργαστηρίων μὲ τὰς εἰς τὴν διαθέσίν των μεγάλας διβλιοθηκᾶς καὶ τὰ πολυἀριθμα ἔξανα περιοδικά. Ἐργασίαι εἰδικῆς θεωρητικῆς μορφῆς, αἱ ὁποῖαι ἐπίσης πρέπει νὰ δημοσιεύωνται, παρουσιάζουν διβλιογραφικὸν μόνον ἐνδιαφέρον καὶ ἀποτελοῦν μᾶλλον ἀρχεῖον, ἐλάχιστα ὁμως διαβάζονται. Ἀλλὰ τὸ περιοδικόν μας πρέπει νὰ μελετᾶται ἀπὸ ὅλους τοὺς χημικοὺς, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους τεχνικοὺς καὶ τοῦτο θὰ τὸ ἐπιτύχῃ μόνον μὲ αὐτὴν τὴν νέαν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ποικίλην ὕλην γενικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἐν ζωντανὸν περιοδικόν πὸ νὰ ἡγήται καὶ ὄχι νὰ ἀκολουθῆ καὶ νὰ ἱκανοποιῆ μὲ τὴν ἐνημερότητά του ὅλας τὰς πλευράς, ἀποτελεῖ πολὺτιμον παράγοντα διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ κλάδου μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τεχνικὴν πρόοδον τῆς Χώρας. Πρέπει νὰ ἱκανοποιῆ ὅλας τὰς πλευράς ἀφοῦ ἡ ἐκδοσις περισσότερων περιοδικῶν, κατὰ κλάδον εἰδικεύσεως, εἶναι κάτι ἀπραγματοποίητον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Προχωρήσατε λοιπόν, μὴν ἀκοῦτε τοὺς ὀλίγους σχολαστικοὺς καὶ βεβαιωθῆτε ὅτι ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν χημικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐκτιμᾶ τοὺς κόπους σας καὶ συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲ τὴν γραμμὴν τὴν ὁποῖαν ἀκολουθεῖτε.

Εὐχόμενος ὅπως τὸ Νέον Ἔτος 1956 ἀποβῆ περισσότερον ἀποδοτικόν διὰ τὸ περιοδικόν καὶ διὰ τὸν κλάδον, σὰς ἀπευθύνω τοὺς ἐγκαρδίους συναδελφικοὺς μου χαίρετισμούς.

Μετὰ τιμῆς

ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΜΟΣΧΟΣ

ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑΣ
ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ε.Χ. ΚΑΙ ΤΟΥ Σ.Χ.Β.

Ἡ Δ. Ε. τῶν Χ.Χ. ἔλαβε καὶ δημοσιεύει κατὰ καθήκον τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τοῦ ἐγκρίτου συναδέλφου κ. Γ. Τσιρώνη, τέως Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ε.Χ. παρ' ὅτι εὕρισκε τὰς κρίσεις του εἰς τινὰ σημεῖα ὑπὲρ τὸ θεῖον αὐστηράς. Ὡς πρὸς τὴν κριτικὴν του διὰ τὰ Χημικὰ Χρονικά, δρᾶτται τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ὑπενθωμίσῃ ὅτι τὸ Περιοδικόν εἶναι ὄργανον καὶ ἐκφράζει τὰς γνώμας τῆς Ἐνώσεως καὶ ὄχι τὰς προσωπικὰς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 1956

Πρὸς

Τὴν Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Τελευταίως πάρα πολὺ εὐθυμος καὶ πανηγυρικός τόνος ἔχει δοθῆ εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῶν ἐπαγγελματικῶν συλλόγων τῶν χημικῶν. Ὁ Σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας κόβει πῆττες καὶ ἡ Ἐνωσις Ἑλλ. Χημικῶν μᾶς καλεῖ εἰς τέτα καὶ χοροὺς.

Αἱ ἐκδηλώσεις αὐταὶ μπορεῖ νὰ εἶναι χρήσιμοι διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν χημικῶν μεταξὺ των καὶ ἴσως χρήσιμοι ὡς κάποια διαφημιστικὴ ἐπίδειξις τοῦ κλάδου. Ἀποτελοῦν δηλ. διακοσμητικὴν πολυτέλειαν, ἣ ὁποία διαικιολεγεῖται ὅταν ὑπάρχη καὶ κάτι ἄλλο πέραν αὐτῆς. Φοβούμεθα ὁμως ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δὲν ὑπάρχει τίποτε ἀπολύτως ἄλλο. Τὸ Δ. Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἀλλὰ καὶ ὁ Σ. Χ.Β. ἀσχολοῦνται μὲ διάφορα δευτερεύοντα καὶ τριτεύοντα ἐπαγγελματικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐπίσης παραμένουν ἐκκενμη. Τὸ κεφαλαίωδες δὲ αἷτημα τοῦ κλάδου—τῆς συλλογικῆς συμβάσεως—κλυθωνίζεται καὶ ὅπως ὄλοι λέγονται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν καταποντίζεται. Καὶ ἐνθ' αὐτῇ εἶναι ἡ λυπηρὰ κατάστασις οἱ νέοι χημικοὶ τῶν 1,300 δρχ. μηνιαίως καὶ οἱ γέροι οἰκογενειάρχαι τῶν 3.500 (ἀντὶ τῶν 10.000 δρχ. προπολεμικῶς) καλοῦνται νὰ πλῖνον τέτον ἢ νὰ χορεύουν.

Νομίζομεν ὅτι ἡ περίπτωσις εἶναι ἐξοργιστικὴ καὶ ὅτι τῶν εὐθυνῶν δὲν εἶναι ἀμέτοχα καὶ τὰ «Χημικὰ Χρονικά», τὰ ὁποῖα συνεχῶς διαφημίζουσι δῆθεν ἐπιτυχίας τῶν διαφόρων Συμβουλίων, χωρὶς νὰ μᾶς ἐμφανίζουσι τὴν πραγματικότητά.

Ὅλοι τῶν Συμβουλίων συνιστοῦν ὑπομονὴν καὶ σιωπὴν, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ πληροφορηθῶμεν πλήρη τὴν ἀλήθειαν. Τὸ Περιοδικόν τὸ ὁποῖον τὸ 1955 ἐσημείωσεν εἰς ἄλλους τομείς πρόοδον ἀλματώδη, δὲν θὰ ἔπρεπε, εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐνημερώσεως, νὰ εἶναι ἀδιάφορον.

Μετὰ συναδελφικῶν χαίρετισμῶν

Γ. ΤΣΙΡΩΝΗΣ

ΕΟΡΤΑΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΝ

ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης μετὰ τῆς Ἑλλ. Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ ξένων ἐξεχουσῶν, προσωποκότητων ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ὀργανώνει κατὰ μῆνα Μάϊον 1956 ἑορτὰς εἰς μὴμην τοῦ Ἑλληνος φιλοσόφου Δημοκρίτου, ὅστις καθ' ὃ πρῶτος περιγράφας τὸ ἄτομον θεωρεῖται σήμερον ὡς ἰδρυτῆς τῆς ἀτομικῆς θεωρίας. Τοῦτο ἀπεφασίσθη ὡς ἐπιβεβλημένη ἀπότισις τιμῆς πρὸς τὸν μεγάλον φιλόσοφον ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ὡς ἔξαρσις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος διὰ τοῦ ὁποῖου τὸ πρῶτον, πρὸ 2500 ἐτῶν, ἠνοιχθῆ ἡ ὁδὸς τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς φύσεως.

Αἱ ἑορταὶ θὰ λάβουν χώραν ἐρχικῶς ἐν Θεσσαλονίκη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἀκολουθῶς εἰς τὰ Ἀβδηρα Ἐράκης γενετήριαν τοῦ Δημοκρίτου. Κατὰ τὰς σχετικὰς συγκεντρώσεις θὰ γίνουσι καὶ ἀνακοινώσεις ἐπὶ θεμάτων ἐπὶ τῶν ἰδεῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνῶν φιλοσόφων περὶ φύσεως, καθὼς καὶ περὶ ὕλης καὶ περὶ ἐνεργείας.

Ἡ Ε. Ε. Χ. ἐκλήθη ὅπως ἐνισχύσῃ τὰς ἑορτὰς καὶ συμμετάσχη δι' ἀντιπροσωπείας τῆς, ὡς καὶ δι' ὀμιλιῶν καὶ ἀνακοινώσεων σχετικοῦ περιεχομένου.